

La situació del PSIB-PSOE és semblant a la d'un boxador que és a punt de caure K.O. Va de banda a banda del ring sense entendre res, sense veure res i només desitjant que s'acabi tot. El problema dels socialistes illencs és que el seu combat no té traces d'acabar aviat. Ans al contrari, tot fa pensar que si més no li queda un any de rebre llosques de pertot.

L'única decisió presa per la direcció del PSOE balear després de l'hecatombe socialista del dia 22 de maig ha estat col·locar alguns pesos pesants en llocs còmodes. Francesc Antich, per exemple, se n'anirà al Senat. No a les properes eleccions espanyoles, emperò, sinó ara mateix. L'hi envien com a senador en representació del Parlament balear. Com és sabut, cada cambra autonòmica té dret a triar un nombre determinat –segons la població– de senadors que ho seran durant la legislatura autonòmica. En el cas balear, el Parlament en tria dos. Un serà del PP i un altre del PSOE. El conservador pareix que podria ser el president del PP de Palma, José María Rodríguez. En el cas socialista, serà Antich.

Que l'única decisió presa pel PSOE, després d'obtenir el pitjor resultat de la seva història electoral, sigui col·locar dirigents és una dada que il·lustra la situació interna del partit.

Antich. Fruit d'un pacte intern, el PSOE illenc comença a col·locar els seus peixos grossos en llocs agradables. Per exemple, l'ex-portaveu del govern i consellera de Turisme i Treball, Joana Barceló, i el portaveu parlamentari i del partit ocasionalment, Antonio Diéguez, varen ser elegits la setmana passada membres de la mesa del Parlament. A la primera reunió plenària de la cambra per a l'elecció de càrrecs institucionals, Antich serà nomenat senador.

La fugida d'Antich a Madrid no és res nou. És la segona vegada que abandona la política balear després d'una derrota electoral. El 2003, quan el PP de Jaume Matas va aconseguir la seva segona majoria absoluta –amb trenta escons, aleshores–, Antich no volgué estar quatre anys com a cap de l'oposició. Per això el març del 2004 encapçalà la llista electoral al Congrés espanyol. Per tant, estigué almenys

Igual com ja va fer el 2003, Francesc Antich abandonarà la vida política illenca per a anar-se'n a Madrid.

Antich se'n torna a Madrid

uns nou mesos fent de portaveu a la cambra balear, oposant-se a un Matas exultant. Antich se la passà força malament. Potser el record amarg d'aquells mesos (de fa vuit anys) l'han duit ara a voler estalviar-se un període de temps semblant. Per això fugí cap a la jubilació còmoda del Senat espanyol.

El nou càrrec d'Antich sembla que és la seva jubilació. Si més no, jubila-

ció de la política balear. Ho va reconèixer ell mateix quan informà els mitjans de comunicació després del consell polític del partit socialista, el divendres dia 3 de juny: "Jo ja no som cap futur per al PSIB." Era una manera de dir que, malgrat que es mantindrà com a secretari general del PSOE balear fins al congrés ordinari –previst per a l'estiu de l'any vinent–, no aspira a ser per

L'ex-president balear, Francesc Antich, i l'ex-presidenta del Consell Insular de Mallorca, Francina

cinquena vegada candidat a president del govern –ho va ser el 1999, el 2003, el 2007 i enguany– i que, per tant, emprèn la retirada.

Antich serà substituït al càrrec de cap del grup parlamentari socialista per l'ex-presidenta del Consell de Mallorca, Francina Armengol, que ja assumí aquesta responsabilitat quan Antich fugí per primer cop a Madrid, l'any 2004. Encara no s'ha anunciat oficialment si Armengol optarà a la secretaria general del PSIB-PSOE. Val a dir que, segons els estatuts del partit, Antich no podia, ni que hagués volgut, tornar presentar-se, perquè es preveuen un màxim de tres mandats i ell ja els ha complits: 2000, 2004 i 2008.

A Palma tothom té coll avall que la seva substituta al capdavant del partit serà, també, Armengol. El dia 3, ell mateix digué, davant els mitjans, que Francina Armengol “és una de les per-

sones més ben situades” per a accedir a la secretaria general. La incògnita és si els sectors crítics envers Armengol li plantaran batalla o no. A la nit electoral un conseller menorquí del govern deia a aquest setmanari que “cap dels tres [Antich, Armengol i Aina Calvo, la batllessa de Palma] no pot ser el futur del PSOE perquè tot tres han estat clarament castigats”.

Abatiment. Aquesta opinió indica que tornaran els temps en què la guerres internes del PSOE no tenien aturall? No és pas segur. Malgrat que tant a Menorca com a Eivissa –i a parts de l'agrupació de Palma– Armengol no és ben vista com a futura líder, el fet que no s'hagi pogut convocar un congrés extraordinari ha llevat força als seus crítics. En primera instància, hi havia moltes veus favorables a una assemblea extraordinària, però el fet que la direcció de Madrid

la prohibís va refredar aquestes ànsies. De fet, al consell polític de dia 4 de juny només un dels participants –un ex-dirigent anomenat Josep Lluís Mádico– aixecà la veu per a demanar un congrés avançat, però no arribà a presentar la proposta formalment. No hauria servit de res. Madrid no en volia ni sentir parlar. “Hauria estat l'única sortida, convocar el congrés; però la direcció estatal ens ho ha impedit. Per tant, pasarem almanco un any així i llavors... qui sap”, confessava a EL TEMPS un conseller del govern en funcions, del PSIB-PSOE, la setmana passada.

És possible que ni tan sols hi hagi guerra interna abans del congrés ordinari de l'any que ve, perquè l'abatiment és tan aclaparador que ningú no és capaç ni tan sols d'imaginar cap a on pot anar el partit aquests anys vinents. Malgrat que Armengol assegurarà la setmana passada que el “PSIB farà una oposició molt contundent i vigilant”, alguns socialistes estan segurs que “la vertadera oposició la farà, si és que en fa ningú, el PSM”, tal com deia un diputat electe socialista a aquest setmanari dimarts de la setmana passada.

Per a saber si els socialistes continuen deprimits o bé reaccionen, serà clau el resultat de les eleccions espanyoles. El 2004, després de perdre a les Balears el 2003, la victòria de Zapatero va ser balsàmica per al PSOE de les Illes. Però, ara com ara, ningú no s'hi juga ni un cèntim que pugui repetir-se la història l'any vinent. Malgrat que en veu alta tots fan costat a Rubalcaba, amb la boca petita ningú no creu que pugui esdevenir-se el *miracle*. I si, efectivament, Mariano Rajoy és president del govern espanyol després de les eleccions, la situació dels socialistes illencs serà encara pitjor que no pas ara.

En aquest context per ventura sorgirien opcions alternatives a Armengol per al congrés de l'estiu del 2012. Però un any és molt de temps, en política. Ja es veurà què passa. Ara per ara, és cert que la direcció del PSIB-PSOE ha fet pinya i ha pactat de passar aquests nou mesos i busques a base de no moure's i, sobretot, de trobar acomodament intern i institucional per als màxims dirigents, derrotats aclaparadorament el 22 de maig.

Armengol, l'endemà de les darreres eleccions, en què el PSIB-PSOE va sofrir una derrota severa.

Miquel Payeras